

טז. ^טזמן נטילת לולב הוא מעמוד השחר עד השקיעה ולכתחילה אין ליטול עד אחר הנץ החמה.

מקורות והערות

יע. סי' תרנ"ח סע' ט.

יח. ובסי' ^טתקפ"ט סע' ו' מבואר ^{בשורות הנקודות} זלרמ"א אף מברכות, ולמחבר אין מברכות. ובין הנשים הספרדיות יש המברכות וככפ' החמים שם ס"ק ב"ג ויש שאין מברכות, וכHALICHOT UOLM עי' 168 ועי' 196, ובספרו חז"ע סוכות עמי של"ט ועמי תכ"ה, אלא נוטלות בלי ברכה. ומ"ש דאין צריכות לנענע לידי רוחות העולם כן המנהג וכ"כ בחזון עובדיה שם עמי שנייה (ד"ה הנשים).

יט. סי' תרנ"ב סע' א' ומ"ב ס"ק ב', ולכתחילה אין ליטול קודם הנץ החמה כי מעמוד השחר עד הנץ יוצאים רק בדייעבד ורק מי שאנו שגון שיוצאה לדרך וכשהאי גונא יכול ליטול לכתחילה מעמוד השחר, ומماד יש להזהר בזזה, אחר שככל אדם טרח וקנה הד' מניין בכוונה ורצון שייהיו כשרים לכתחילה ולא בדייעבד ואיך בעת לאחר כל הטירחא יצא בדייעבד מעמוד השחר לפני הנץ.

ואין להקל בנדון שלפנינו בזמן מעמוד השחר, ויש לחשבו לחומרא כ 72 רגעים לפני הנץ, וכ"כ ענף עז עבות עי' 120 ולא יטול לפני זה, אלא אם כן הוא נאנס ביותר אז יש ללקת קמעא קמעא אחורינית עד מעמוד השחר הכתוב בלוח ארץ ישראל, שהוא מעמוד השחר הנחוג, ובת"א וכדומה צריך לאחר אותו ב- 4 רגעים, ובענין לכתחילה אחר הנץ יש להקפיד דוקא על הנץ הנראה בכל מקום כפי המציאות. ואם נטל לפני הנץ טוב שיחזור ויטול לאחר הנץ בלי ברכה, אלף המגן סי' תרנ"א סע' ח'. אך אין זה בטוח שעל ידי זה יתוקן מה שיצא בדייעבד, ואם החזיק בידו הד' מניין לפני הזמן והגיע הזמן והם בידו יש להחמיר ולהניחם ולקחתם שנית לשם מצוה עיין הליקות עולם עי' 196.

טז. אם לא נטל עד השקיעה hari ביום הראשון יש ליטול אחר השקיעה بلا ברכות ובשאר הימים פטור, ויש להחמיר גם בשאר ימים.

יז. אין לאכול ולשתות לפני נטילת lulav, טעימה מותרת לצורך גדול אך נהגים להחמיר לא לטעם כלום וגם לא לשתות תה וקפה, לכן הרוצים לשחות באשמורת הבוקר יזהרו שלא ליטול עbor זה את lulav, מעמוד השחר אלא ימתינו עד הנץ החמה ואם קשה להם הדבר יכולם לשחות לפני הנטילה.

אוצר החכמה

יח. ^{אוצר החכמה}יב לפני עמוד השחר מותר לאכול ולשתות.

יט. ^{אוצר החכמה}הרבנה נהגים ליטול את lulav בוקר לפני התפלה בסוכה, ויש שאין נוטלים או אלא לפני ההלל ואם יש סוכה על יד בית הכנסת נוטלים אז בסוכה, ואם אין, נוטלים בבית הכנסת.

מקורות והערות

כ. סי' תרנ"ב מ"ב ס"ק ב' ושעה"צ ס"ק א', ובביהש"ש דכנית שבת חוה"מ וכנית שמיini עצרת לא יטול, כה"ח ס"ק ג'.

כא. שם סע' ב' ומ"ב ס"ק ז'. ומ"ש דנוהגים להחמיר לא לטעם כלום הוא עפ"י הרוקח סי' שנייג דחסידים הראשונים היו מתעניים על מצוה חביבה כגון lulav ושאר מצוות. ומ"ש דהראצים לשחות באשמורת וכוי' הנה בשד"ח מערכת ד' מינים סי' ג' אות כ"ג האריך בזה בהערה נגד הרוצים לשחות ומשום זה נוטלים lulav מעמוד השחר, והعلاה דעתיך לטעם לפני המצווה, כקשה לו להזהר, ויטול מהןץ החמה. ונראה דasma יכולה יותר וייתר להקל באכילה ושתייה לפני נטילת lulav כיוון דברכם היא פטורה.

כב. דהינו מדין אכילה לפני הנטילה אבל עפ"י הזוהר אין לאכול ולשתות לפני התפלה משעה שקס גם לפני עמוד השחר. ועמוד השחר לעניין היתר אכילה עד אז הוא כפי הכתוב בלוח אר"י ואין להקל לזמן מאוחר יותר.

ב. כי המתפללים עם הנץ החמה וכל שכן המקדימים להתפלל לפני הנץ החמה נוטלים לפני הלל ולא לפני התפלה.

כא. כי סדר נטילת לולב, נוטלים מעומד את הלולב האגוד עם המינים ביד הימנית כדרך גדייתן ז קופים וסדרתו כנגד פניו ואת האתרוג ביד השמאלית כשהוא מהופך עוקציו למטה ופיתמו למטה וمبرכים שני הברכות על נטילת לולב ושהחינו ובשאר הימים רק על נטילת לולב ^{אלא אם כן לא בירך עד אז שהחינו} אלא אם כן לא בירך עד אז שהחינו.

מקורות והערות

כג. עי' בס"י תרמ"ד סע' א' ותרנ"ב סע' ב' דעיקר המצווה ליטול לפני הלל, ע"כ. אך יש נוהגים ליטול לפני התפילה בסוכה, אם מפני זריזין מקדימים, ואם בכדי ליטול בסוכה, ועיין בפרק דין שחרית ומוסף מו"ה א' ובס"י תרנ"א מ"ב ס"ק ל"ז ושעה"צ ס"ק מג וס"י תרנ"ב מ"ב ס"ק ד'.

כד. כי לפני הנץ אין ליטול לכתihilation, ועיין במועד לכל חי סי' כ"ג אות קני"ו דגם המתפללים לפני נץ החמה יש לחוץ להמשיך תפילת שחרית עד סמוך לנץ בכדי ליטול אחר הנץ. ובענין מ"ש בשעה"כ דף ק"ג ע"ד ליטול בסוכה לאחר עמו"ש לפני התפילה כבר העיר בשד"ח (כללים מעי' לי כלל קמ"א אות י"א) אודות זה.

כה. סימנו תרנ"א סע' ב' וה' ו'. ודעת הגר"א במעשה רב אות רכ"ד דאין להפוך כלל האתרוג לפני הברכה אלא רק יכוון שלא לצאת עד אחר הברכות. ע"כ. וצ"ע למה לא כתבו הפוסקים עוד דרך, דהיינו שבעת הברכות יהיו מונחים הלולב והאתרוג על השלחן והוא רק ישם ידו עליהם, דלענינו הדין של להחזיק בשעת הברכה יוצאים בזה וכבס"י קס"ז ס"ד.

כו. ובין שנTEL כבר בלי שהחינו ובין שעדיין לא נTEL למגורי, ואז מברך שהחינו בנטילה הראשונה לאחר שנזכר, ואם לא בירך אז יברך באחת מהנטילות הבאות, ובכל אופן לא יברך בשוק בלי נטילה, ס"י תרנ"א מ"ב